

και θα αγκαλιάσω τον γαλάζιο ουρανό,
κρατώντας λίγο καλοκαίρι στο όνειρο.
Πόσο θέλω να είμαι πράος και λογικός,
να είμαι καλός, ευγενικός με τους άλλους.
Πόσο θέλω να κοιμηθώ σε έναν σιωπηλό κόσμο,
να ξυπνάω πάντα χαρούμενος!
Να κάνω σωστά βήματα, χωρίς αμφιβολία,
να μην εξαπατήσω τον εαυτό μου με την υποκρισία
και υψώνοντας στον ουρανό ηλιακά σημάδια
με αρπαγή ξέφρενη να ζω – πιστός
της αγάπης, της καλοσύνης των ικανών ανθρώπων,
στον εαυτό μου, στο μονοπάτι, σε ένα επιλεγμένο έργο.
Για να αποφύγουμε απώλειες, ύβρεις και διχασμούς.
Εμπρός να είμαι! Να περπατώ στη ζωή με τόλμη!

ΚΑΛΩΣ ΗΡΘΑΤΕ ΣΕ ΑΥΤΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ!

Ηπολογίζε τις νίκες σου,
Η τύχη και η επιτυχία σου!
Μην είσαι περιπλανώμενος χλωμός
Καλύτερα να μοιραστείτε ένα γέλιο.
Μην μετράτε τις αποτυχίες σας
Μην συσσωρεύετε βρισιές-πέτρες.
Εκφράζετε τη χαρά πιο συχνά,
Αγκαλιάστε και συγχωρήστε όλους!
Δοστε πίστη και ελπίδα,
Αγάπη και δύναμη χωρίς βάσανα.
Ντύστε όλους τους ανθρώπους με μανδύας
Και με τις πιο θερμές ευχές!
Το καλο μας οδηγείς σε αυτόν τον κόσμο
Πάντα – σε ανάπαυση και σε καταδίωξη.
Κι εμείς οι ελεύθεροι ποιητές
κουβαλάμε το καλό στα χέρια μας –
Στο όνομα του καλού και της επιτυχίας,
οικογένεια, ζεστασιά, στέγη,
της τάξης και της ειρήνης, αν και εύθραυστο,
Δημιουργεί έναν ποιητή στο όνομα των Λέξεων!
Δημιουργία οπια σώζει, ζεσταίνει.
Και ας περάσουν εκατό χιλιάδες χρόνια.
Οι λέξεις δεν ξεθωριάζουν, δεν γερνάνε
Στο πέρασμα των αιώνων θα λάμπουν ακόμα,
Και θα ζεστενουν παντα το σκοτάδι...